

Godmorgen, lille land

1. Godmorgen, lille land!
Et land med sol, et land med dis,
med kyst af sten og sand,
som havets bølger slikker,
med bakker skabt af is,
koldt eller venligt skiftevis.

2. Godmorgen, ø ved ø!
Nu ser vi Danmarks buetegn
med blink af hav og sø,
de slanke, lyse broer.
I sol, i blæst, i regn
bærer de os fra egn til egn.

3. Godmorgen, hver og en,
som sidder ved et morgenbord
fra Skagens hvide gren
til Gedsers lange odde,
på vores prik mod nord
her på den kuglerunde jord.

4. Godmorgen, stå nu op!
Stå ud af drøm og tankespind
og stræk din tunge krop,
for ingen er alene;
når verden lukkes ind,
bygger vi bro fra sind til sind.

Tekst: Niels Brunse

Melodi: Carsten Johs. Mørch

Lyse Nætter

1. Nu kommer fuglene igen,
og lyset vælter pluds'lig ind.
Det kommer gennem alle sprækker,
lyse nætter er tilbag'.
Alt, hvad der rørte sig, blev gemt,
da du var rejst, var det så nemt.
Men hjertet ved godt, hvad det ønsker sig,
at pynte sig for dig.
Du er tilbag', du er hos mig.
Du er tilbag' med varme dag',
du er hos mig.

2. Nu kommer lydene igen,
og verden vælter pluds'lig ind
med parasoller og sandaler,
bølger maler alt i sand.
Jeg havde huset fuld af vind
og nye frugter fløjet ind.
Men hjertet ved godt, hvad det ønsker sig,
at pynte sig for dig.
Du er tilbag', du er hos mig.
Du er tilbag' med varme dag',
du er hos mig

Tekst: Alberte Winding

Melodi: Aske Bentzon

Nu er dagen fuld af sang

1. Nu er dagen fuld af sang,
og nu er viben kommen,
bekkasinen natten lang
håndterer elskovstrommen.
Plukke, plukke dugget strå,
plukke, plukke siv ved å,
plukke, plukke blomster.

2. Engen er nu gyldengul
af tunge kabbelejer,
søndenvinden byder op,
og dueurten nejer.

3. Dammen ligger dagen ud
med brudelys i hænde,
rækker højt de ranke skud,
at solen må dem tænde.

4. Nu vil mø med silkestik
på brudelinet sømme;
den, som ingen bejler fik,
hun ta'r sig en i drømme.

5. Ræk mig en forglemmigej
og sidst en krusemynte,
sådan slutter vi vor leg
så glad, som den begyndte.

Tekst: Jeppe Aakjær

Melodi: Carl Nielsen

Du kom med alt det der var dig

1. Du kom med alt det der var dig
og sprængte hver en spærret vej
og hvilket forår blev det!

Det år, da alt blev stærkt og klart
og vildt og fyldt med tøbrudsfart
og alting råbte: lev det!

2. Jeg stormed ud og købte øl
ja, vintrens gamle, stive føl
fór ud på grønne enge
og du blev varm og lys – og fuld
og håret var det pure guld
som solen – skjult for længe.

3. Og blomster åbned sig og så
at nu blev himlen stor og blå
og stunden født til glæde
Din næve var så varm og god
og du blev smuk og fuld af mod
så smuk, jeg måtte græde.

4. Vorherre selv bød ind til fest
og kyssed hver benovet gæst
i kærlighedens sale
med øjne, undrende og blå
vi bare så og så og så
og slugte livets tale:

5. At livet det er livet værd
på trods af tvivl og stort besvær
på trods af det, der smerter,
og kærligheden er og blir
og hvad end hele verden si'r,
så har den vore hjerter.

Tekst: Jens Rosendal

Melodi: Per Warming

I Danmark er jeg født

1. I Danmark er jeg født, dér har jeg hjemme,
dér har jeg rod, derfra min verden går;
du danske sprog, du er min moders stemme,
så sødt velsignet du mit hjerte når.

Du danske, friske strand,
hvor oldtids kæmpegrave
står mellem æblegård og humlehave.
Dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!

2. Hvor reder sommeren vel blomstersengen
mer rigt end her ned til den åbne strand?
Hvor står fuldmånen over kløverengen
så dejligt som i bøgens fædreland?

Du danske, friske strand,
hvor Dannebrogen vajer -
Gud gav os den - Gud giv den bedste sejer! -
Dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!

3. Engang du herre var i hele Norden,
bød over England - nu du kaldes svag;
et lille land, og dog så vidt om jorden
end høres danskens sang og mejselslag.

Du danske, friske strand,
plovjernet guldhorn finder -
Gud giv dig fremtid, som han gav dig minder!
Dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!

4. Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har
hjemme,
hvor jeg har rod, hvorfra min verden går,
hvor sproget er min moders bløde stemme
og som en sød musik mit hjerte når.

Du danske, friske strand,
med vilde svaners rede,
I grønne øer, mit hjertes hjem hernede!
Dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!

Tekst: H.C. Andersen

Melodi: Poul Schierbeck

Forårsdag

1. Du ved det sikkert allerinderst inde,
selvom jeg sjældent bruger store ord.
Du ved, at du er den der gennem livet
og stadig i mit hjerte bor.
2. Jeg ved at al min sidste tid skal leves,
jeg ved at tiden tæller hjertets slag.
At alt det vi har grædt igennem livet
det svinder på en forårsdag.
3. En forårsdag hvor solen bare skinner,
som da jeg mødte dig den første gang
Og hele verden svandt – kun solen så os
og lavede en stille sang.
4. Og det er den jeg endelig har fundet,
så mange år er gået sidenhen.
Vi tænker vel at noget sku' forandres
hvis vi ku' leve alt igen.
5. Vi tænker vel at vi gled fra hinanden
i årene der hastede forbi.
Og nu er alting stille her i stuen
og store ord er svær' at sig'.
6. Men du ved det sikkert allerinderst inde,
selvom jeg sjældent bruger store ord.
Du ved at du er den der gennem livet
og stadig i mit hjerte bor.
7. Jeg ved at al min sidste tid skal leves,
jeg ved at tiden tæller hjertets slag.
At alt det vi har grædt igennem livet
det svinder på en forårsdag.

Tekst: Anne Linnet

Melodi: Anne Linnet